

[Socialministeren.]

Jeg forstod, at også det ærede medlem hr. Krogh er velvilligt stemt overfor lovforslaget, men det ærede medlem var dog lidt betænkelig ved ankenævnets sammensætning. Det er klart, at jeg i udvalget er villig til at se på sammensætningen, men jeg vil dog sige, at jeg ikke ligesom det ærede medlem hr. Krogh og hans parti ønsker, at det juridiske og det lægelige element skal være det fremherskende. Der er jo så mange, mange andre spørgsmål, der må tages i betragtning ved bedømmelsen af invaliditeten efter folkeforsikringslovens regler, og dette er begrundelsen for, at jeg for mit vedkommende har ment, at en arbejdsgiver og en arbejder vil kunne gøre fyldest ikke mindst ved bedømmelsen af den pågældendes arbejdsevne, og jeg synes også, at de invaliderede, som ved, hvordan deres problemer nu engang stiller sig, selv skal have mulighed for at udtale sig.

Jeg vil derfor meget gerne, at såvel de invalide, der er tale om, som også repræsentanter for De samvirkende Fagforbund og arbejdsgiverne skal være medlemmer. Det er ikke for at være onskabsfuld overfor sygekasserne, at jeg har foreslået sygekasserepræsentanterne udeladt, men sygekasserepræsentanterne repræsenterer jo invalideforsikringsretten, hvor de altså har god lejlighed til at gøre deres indflydelse gældende. Dertil kommer selvfølgelig også, at samtlige medlemmer i invalideappellinstansen jo sikkert allesammen er medlemmer af en sygekasse, så jeg synes i og for sig ikke, det kan være afgørende, om sygekasserne skal udpege dem eller ikke. Jeg takker altså det ærede medlem for, at, som jeg forstod det, hans parti var villigt til at se nærmere på lovforslaget og medvirke til dets gennemførelse. Jeg er som sagt villig til at tale om sammensætningen, men jeg vil altså gerne bevare dem, som det ærede medlem syntes var usaglige, indenfor appelinstansen, ud fra den betragtning, at jeg mener, de vil kunne gøre et godt stykke arbejde dér.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz omtalte de militære invalidesager. Det er rigtigt, at de militære invalidesager ikke kommer ind under denne lovgivning, idet det almindeligvis drejer sig om ulykkessager,

hvorfor de falder ind under selve ulykkesforsikringslovens bestemmelser. Også det ærede medlem takker jeg for tilslutningen til lovforslaget.

Ligeledes takker jeg det ærede medlem hr. Johs. Christiansen for hans tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår, at det ærede medlem ønskede, der skulle ske en adskillelse mellem aldersrentelovgivningen og invaliderentelovgivningen. Nu er det jo sådan, at man i folkeforsikringskommissionen beskæftiger sig dels med rentens grundbeløb, dels også med andre problemer, som til en vis grad kan være retningsgivende også for invaliderentelovgivningen; men det er klart, at jeg er villig til at tage de problemer op, som det ærede medlem nævnte. Om det så skal ske ved nedsættelse af en kommission, eller jeg på anden måde kan nå frem til et resultat, som kan forelægges for folketinget, vil jeg ikke så gerne tage stilling til lige nu. For ikke så mange år siden — såvidt jeg ved, var det i 1949 — kom jeg med et lovforslag, hvori der bl. a. var tale om, at den trediedelsgrænse, der efter loven betinger, at man kan få invaliderente, skulle sløjfes, og der skulle sættes noget andet i stedet. På daværende tidspunkt — altså i 1949 — var der ikke stemning i folketinget for at gå så vidt, som jeg havde foreslået. Om jeg kan komme videre nu, ved jeg ikke, men jeg skal gerne tage spørgsmålet op til overvejelse igen.

Jeg tror, det ærede medlem tog fejl, da han talte om, at en invaliderentemodtagers hustru kun må have en fortjeneste på 50 pct. af grundrentens beløb. Som det er nu, er procenten oppe på 100, og dertil kommer yderligere 50 pct. i fortjeneste, men jeg tror som sagt, det ærede medlem tog fejl, og at han ville have sagt 150 pct.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen spurgte mig, hvorfor jeg ikke havde foreslået, at der i selve retten også kommer en repræsentant for invalideorganisationerne, og om ikke organisationerne havde ønsket en repræsentant i selve invalideforsikringsretten. Jo, det har invalideorganisationerne, men også heroverfor må jeg svare, at min opgave ikke har været at lave om på selve invalideforsikringsretten, men at skabe en appelinstans, som de afgørelser, invalideforsikringsretten træffer, eventuelt